

ที่ ยล 0037.3/ว 3786

ศาลากลางจังหวัดยะลา
ถนนสุขยางค์ ยล 95000

๑ กรกฎาคม 2553

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน นายอำเภอทุกอำเภอ นายกเทศมนตรีนครยะลา และนายกเทศมนตรีเมืองเบตง

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ มท 0891.3/ว 1171 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2553

ด้วยจังหวัดยะลา ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ช่มชู้ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดความอาญาในข้อหาจับไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำการตามที่ถูกร้องเรียน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวมีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย กระทรวงมหาดไทยจึงให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่าง ๆ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วแจ้งว่า กรณีการร้องเรียนดังกล่าว เกิดจากการทอดทิ้งผู้สูงอายุให้อยู่เพียงลำพัง ไม่มีผู้ดูแลประจำ ผู้สูงอายุไม่ได้อาศัยอยู่จริงตามภูมิลำเนาในทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่ได้รับการดูแลตามสมควร จังหวัดยะลาจึงขอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาให้ความสำคัญในการตรวจสอบ สำรวจ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในพื้นที่เพื่อให้นุคคลกลุ่มดังกล่าวได้เข้าถึงการบริการของรัฐ อย่างเท่าเทียม ทั้งถึงด้วย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย สามารถดาวน์โหลดทางเว็บไซต์ www.yalalocal.go.th “หัวข้อหนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอขอให้แจ้งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายกฤษฎา บุญราช)
ผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร./โทรสาร 0-7322-2786, 0-7320-3764 “ดำรงธรรมนำไทยให้ใสสะอาด”

สจ.ยชฉา
เลขที่ ๒๙๖ เวลา 16.00 น.
ลงวันที่ ๕ มิ.ย. ๒๕๕๓

ที่ นท ๐๘๕๑.๓/ว ๑๑๗๑

☐ จ.บพ.
☐ ก.ม.บ.
☒ ก.พอ.
☐ ก.อ.ร.
☐ ก.จ.บ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

งานเลขานุการรอง ผวจ.ยล.
รับวันที่ ๗ มิ.ย. ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๓๐
ลงชื่อ.....ผู้รับ

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ สม ๐๐๐๓/๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

เลขที่ ร.ร. ยล.ยล.
รับวันที่ ๘ มิ.ย. ๒๕๕๓ เวลา ๑๒.๓๐
(ลงชื่อ).....ผู้รับ
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน กรณีนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ข่มขู่ให้ผู้ร้องได้กระทำความผิดความอาญาในข้อหาจับไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก ซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำความผิดตามที่ผู้ร้องเรียน จึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าวมีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย ดังนั้นจึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณา แล้วเห็นว่า กรณีการร้องเรียนดังกล่าว เกิดจากการทอดทิ้งผู้สูงอายุให้อยู่เพียงลำพัง ไม่มีผู้ดูแลเป็นประจำ ผู้สูงอายุไม่ได้อาศัยอยู่จริงตามภูมิลำเนาในทะเบียนบ้าน ทำให้ไม่ได้รับการดูแลตามสมควร จึงขอให้จังหวัดทุกจังหวัดได้ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พิจารณาให้ความสำคัญในการตรวจสอบ ตำรวจ กลุ่มผู้ค้าโอกาส ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ในพื้นที่ เพื่อให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวได้เข้าถึงการบริการของรัฐ อย่างเท่าเทียม ทั้งถึงด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจรินทร์ จักกะพาก)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการมีส่วนร่วม

โทร. ๐-๒๒๔๔-๕๐๐๐ ต่อ ๔๔๓๒ - ๔๔๓๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๔-๕๐๐๐ ต่อ ๔๔๐๓

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

5.5

ศูนย์ดำรงธรรม มท.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงฯ โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๑๑๓๓ มท ๕๐๔๕๔

ที่ มท ๐๒๐๕.๓/ 4785

วันที่ 11 พฤษภาคม ๒๕๕๓

เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 30909
วันที่ 31 พ.ค. 2553
เวลา

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจาก สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรณีนางบุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรคำมินสะดวก จังหวัดราชบุรี ช่มชู้ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดในข้อหาข่มขืนผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก ซึ่ง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวแล้ว ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใด ที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำการตามที่ถูกร้องเรียน จึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน แต่เนื่องจากกรณีดังกล่าว มีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุ ไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย ดังนั้น จึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทยให้หยิบยก ปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหา ความไม่มีประสิทธิภาพของระบบทะเบียนราษฎร เพื่อปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง กับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ได้อย่างทั่วถึงและครบถ้วนทุกราย เพื่อไม่ให้เกิด กรณีดังเรื่องร้องเรียนนี้ขึ้นอีก รายละเอียดความสำเนาเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานผล ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบโดยตรงต่อไป

เลขรับ 4995
วันที่ 31 พ.ค. 2553
เวลา

(นายชาคร อภิชาติบุตร)

หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สสส.
เลขรับ 888
วันที่ 1 มิ.ย. 2553
เวลา

“ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด”

พ.ร.บ. ๑๕ ๑

กระทรวงมหาดไทย กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวง วันที่ 30 เม.ย. 2553 เลขรับ 15766	สำนักงานรัฐมนตรี วันที่ 2680 วันที่ 5 เม.ย. 2553 เวลา กระทรวงมหาดไทย
---	--

ที่ สม ๐๐๐๓/๑๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารบี ชั้น ๖-๗
 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
 เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ถึงที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน ที่ ๔๑๐/๒๕๕๒ จำนวน ๑๐ หน้า

ด้วยนางนุปผา เกตุสุวรรณ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลคันนายพล จังหวัดนครราชสีมา ข่มขู่ว่าผู้ร้องได้กระทำความผิดอาญา ในข้อหาจับได้ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวข้างต้น ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วเห็นว่า จากผลการตรวจสอบไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดที่แสดงว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กระทำความผิดตามที่ถูกร้องเรียน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกรณีนี้มีปัญหาเรื่องผู้สูงอายุไม่ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสมด้วย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีข้อเสนอต่อกระทรวงมหาดไทย ให้หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแลช่วยเหลือของรัฐ ด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของระบบทะเบียนราษฎร ดังที่เกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า ๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกราย ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ ผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบด้วย และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิรัช วิวัชรวิทย์)

รองเลขาธิการ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการร.มท.
รับที่ 850
วันที่ 12 มิ.ย. 2553
เลขที่

สำนักคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (คำร้องที่ ๖๓/๒๕๕๔)

กลุ่มงานตรวจสอบเรื่องร้องเรียน ๒ (นายคมสรณ์)

โทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๓๕๔๓ โทรสาร ๐-๒๑๔๓-๕๕๗๗

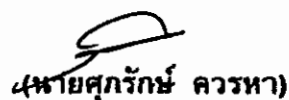
ศูนย์คุ้มครอง มท.	
รับที่	1406
วันที่	- 3 พ.ค. 2553

สำนักตรวจราชการและเรื่องร้องทุกข์	
เลขรับ	2982
วันที่	30 มิ.ย. 2553
เวลา	๑๕

ที่ มท ๐1๐1/2367

เรียน พลตำรวจโท

เพื่อโปรดพิจารณาและรายงานผล
ให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ทราบ

(นายสุกรักษ์ ควรหา)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

28 มิ.ย. 2553

P. Sukrakorn

๒
๑๐ มิ.ย. ๒๕๕๓
๑ มิ.ย. ๕๓
๕ มิ.ย. ๕๓

สำเนาฉบับ

อธิบดีผู้คุม

(นายคมสรณ์ เมธิกุล)

เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน 7

รายงานผลการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน

โดย

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

รายงานผลการตรวจสอบที่ ๔90 /๒๕๕๒

เรื่อง สิทธิผู้สูงอายุกรณีไม่ได้รับการดูแลที่เหมาะสม
ผู้ร้อง นางบุปผา เกตุสุวรรณ
ผู้ถูกร้อง สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๖๓/๒๕๔๔ กรณีผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกข่มขู่ว่ากระทำผิดอาญาข้อหาจับได้ผู้สูงอายุออกจากบ้านพัก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติคืบหมายให้คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจตรวจสอบเรื่องที่ร้องเรียนก่อนปี ๒๕๔๕ ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๕

สาระสำคัญของคำร้อง

นางบุปผา เกตุสุวรรณ อยู่บ้านเลขที่ ๒๘๘/๘ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ร้องเรียนว่าเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก ๓ นายได้มาที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดคนในครอบครัว โดยอ้างว่าญาติของผู้ร้องซึ่งพักอยู่ที่เดียวกันคือ ยายเฉลียว (ไม่ระบุนามสกุล) ได้ไปแจ้งความกล่าวโทษผู้ร้องต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวก แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมบอกว่าเป็นการแจ้งความในเรื่องใด ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ผู้ร้องจึงไปพบ พ.ต.ท. บัณฑิต (ไม่ระบุนามสกุล) ที่สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกเพื่อขอความเป็นธรรม แต่ พ.ต.ท. บัณฑิตฯ กลับเรียก นายสุจินต์ (ไม่ระบุนามสกุล) ญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าบ้านของผู้ร้องไปพบแล้วข่มขู่ในทำนองว่าการไล่คนแก่ออกจากบ้านเป็นความคิดทางอาญา

ผู้ร้องจึงไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความกับ ส.ต.ท.วิรัตน์ (ไม่ระบุนามสกุล) เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ แต่ถูกคัดออกใส่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ ทั้งนี้ ผู้ร้องอ้างว่าเรื่องที่ถูกล่าวหาว่าไม่ดูแลชายเจตียวและจับไล่ออกจากบ้านไม่เป็นความจริง แต่อย่างไร จึงขอความเป็นธรรมจากการกระทำที่ไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย

การดำเนินการตรวจสอบ

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนโดยรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานจากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายและจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ร้อง

๑.๑ นางบุปผา เกตุสุวรรณ ผู้ร้อง ซึ่งแจ้งความหนังสือร้องเรียนว่าบ้านพักของผู้ร้อง มีผู้อาศัยอยู่ ๔ คน คือ ผู้ร้อง, ชายเจตียว (ไม่ระบุนามสกุล), น้องสาวของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) และน้องเขยของผู้ร้อง (ไม่ระบุชื่อ) แต่ชายเจตียวมีความขัดแย้งกับคนอื่นในครอบครัว มักคำลูกหลานด้วยถ้อยคำที่หยาบคายและชอบจู่โจมตีแย่ง ชอบบอกกล่าวกับบุคคลทั่วไปว่า ถูกหลานไม่เลี้ยงดูจนต้องไปขอร้องชาวบ้านกิน ทั้งที่ผู้ร้องและญาติให้การดูแลชายเจตียวตลอดมา น้องสาวของผู้ร้องก็จ่ายเงินให้ใช้ทุกเดือน ชายเจตียวมักหลอกพวกตนว่ามีอาการป่วยหนักแต่เมื่อพาไปพบแพทย์กลับไม่มีอาการผิดปกติอันใด มักหาโอกาสไปฟ้องญาติพี่น้องคนอื่นเพื่อกล่าวหาใส่ร้ายพวกตนจนญาติฯ ตั้งพวกตนว่าอย่าปล่อยชายมาอยู่ร่วมอาศัยอีก ชายเจตียวจะต้องเดินทางไปนอกบ้านทุกวันด้วยการเช่ารถสามล้อเครื่องครั้งละ ๑๐๐ บาท โดยสลับระหว่างการไปที่โรงพยาบาลดำเนินสะดวกและไปหาเจ้าเข้าทรงที่จังหวัดสมุทรสงครามแห่งละวัน นอกจากนั้นชายเจตียวมักขู่พวกตนว่าจะไปแจ้งความตำรวจให้ดำเนินคดีพวกตนข้อหากระทำความผิดต่อชายเจตียวในเรื่องต่างๆ เช่น จับไล่ออกจากบ้านไม่เลี้ยงดู ถักทอรัย และกักขังหน่วงเหนี่ยว ซึ่งไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด

๑.๒ คณะกรรมการฯ มีหนังสือถึง นางบุปผา เกตุสุวรรณ เพื่อสอบถามรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเพิ่มเติม ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓๔๑๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ หนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๐๖/๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๖ แต่นางบุปผาฯ ไม่ได้ตอบกลับ คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือถึงกรมการปกครองเพื่อสอบถามข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของนางบุปผาฯ ตามหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๓/๒๘๖๔ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๔ และได้รับแจ้งจากกรมการปกครองว่าตรวจไม่พบรายการข้อมูลของบุคคลดังกล่าวในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ตามหนังสือสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๕/๑๑๓๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔

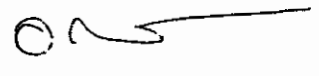
๒. ข้อเท็จจริงจากฝ่ายผู้ถูกร้อง

๒.๑ ส.ค.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ เสมิชนเปรียบเทียบเทียบปรับสถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ซึ่งแจ้งต่อคณะอนุกรรมการฯ ตามบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่า คนรับราชการที่สถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ - ปัจจุบัน กรณีคนที่ถูกร้องเรียนว่า เมื่อปี ๒๕๔๔ ได้ปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาบันทึกประจำวันให้แก่ นางบุปผา เกตุสุวรรณ และมีการตะคอกใส่ นางบุปผานั้น ขอปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริง เนื่องจากคนเพียงแต่แจ้งกับนางบุปผา ไปว่าไม่มีอำนาจอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชา และแจ้งให้นางบุปผา ไปขออนุญาตจาก พ.ต.ค. บัณฑิต ม่วงจำ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ร้อยเวรและนั่งอยู่ใกล้กับคนในขณะนั้น แต่ปรากฏว่าร้อยเวรไม่อนุญาต และคนขอขึ้นยืนยันว่าไม่มีการตะคอกใส่ นางบุปผา แต่อย่างใด

๒.๒ ส.ค.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ ได้มอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แก่ คณะอนุกรรมการฯ ดังนี้

(๑) รายงานประจำวันของสถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุปคือ นางเฉลียว จันทร์แก้ว อายุ ๔๕ ปี มาพบพนักงานสอบสวนแจ้งว่า ถูกหลานสาวไล่ออกจากบ้านเลขที่ ๕๒ หมู่ ๑ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านหลังดังกล่าวเพื่อเอาเสื้อผ้าและทรัพย์สินของผู้อื่นไป พนักงานสอบสวนจึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจพาผู้แจ้งกลับไปบ้าน และได้พบกับหลานสาวของผู้แจ้งซึ่งได้กล่าวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า "ตำรวจไม่ต้องมายุ่ง" เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเดินทางกลับ และต่อมาในวันเดียวกันเวลา ๒๒.๓๐ น. มีพลเมืองดีแจ้งพนักงานสอบสวนว่าผู้แจ้งถูกไล่ออกจากบ้านมานั่งอยู่บริเวณข้างถนนหน้าบ้านหลังดังกล่าว พนักงานสอบสวนจึงไปรับตัวผู้แจ้งมาพักชั่วคราวที่สถานีตำรวจนครบาลดำเนินสะดวก และบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดไว้เป็นหลักฐาน

(๒) หนังสือสำนักงานแผนงานและงบประมาณ กรมตำรวจ ที่ ๐๕๒๐.๕๒/๗๑๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๗ ซึ่งแจ้งเวียนไปยังสถานีตำรวจทั่วประเทศให้ถือปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งในระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่จับบันทึกไว้ในรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต

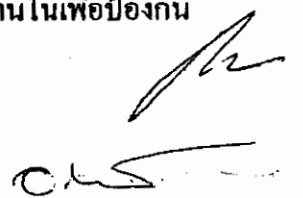
๓. ข้อเท็จจริงจากบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ นายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอคำเนินสะดวก ได้ตรวจสอบรายการข้อมูลบุคคลของนางเฉลียว จันแก้ว และบุคคลที่เกี่ยวข้องจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และส่งมอบข้อมูลผลการตรวจสอบให้แก่คณะกรรมการฯ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

(๑) นางเฉลียว จันแก้ว เลขประจำตัวประชาชน ๓-๗๐๐๔-๐๐๐๑๐-๓๕-๗ เกิดเมื่อ ๒๔๖๐ ย้ายเข้ามีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันนางเฉลียวฯ พักอาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๒๘๕ หมู่ ๕ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี โดยที่ไม่ได้แจ้งย้ายชื่อออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ แต่อย่างใด

(๒) ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของบ้านของทะเบียนบ้านเลขที่ ๒๘๕ หมู่ ๕ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี คือ นายธงชัย คุ้มมณี ย้ายเข้ามีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตั้งแต่วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ โดยมีชื่อของบุคคลที่อาศัยอยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่ดังกล่าวอีก ๒ คน คือ ภรรยาและบุตรชายของนายธงชัยฯ

๓.๒ นางอรุณี อุ่นยะวงศ์ ให้ข้อมูลคำต่อคณะกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางอรุณีฯ เป็นบุตรของนางอุโลม จันแก้ว ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วเมื่อปี ๒๕๔๐ โดยนางอุโลมฯ เป็นบุตรคนที่สองของนางเฉลียว จันแก้ว ส่วนบุตรที่เหลืออีกสองคนของนางเฉลียวล้วนแต่เสียชีวิตไปหมดแล้ว นางเฉลียวฯ ผู้เป็นยายจึงมาพักอาศัยอยู่กับนางอรุณีฯ ที่บ้านเลขที่ ๒๘๕ หมู่ ๕ ตำบลคำเนินสะดวก อำเภอคำเนินสะดวก ต่อมานางอรุณีฯ ย้ายออกจากบ้านหลังดังกล่าวเมื่อปี ๒๕๔๖ ไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๖๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลแพะพวย อำเภอคำเนินสะดวก โดยยังมี นางบุปผา เกตุสุวรรณ (ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น นางฐิติพร เกตุสุวรรณ) ลูกพี่ลูกน้องของนางอรุณีฯ อาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวกับนางเฉลียว จันแก้ว หลังจากนั้นประมาณหนึ่งปีเศษนางบุปผาฯ ก็ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแม่กลอง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ทำให้นางเฉลียวฯ ซึ่งขณะนั้นอายุ ๘๐ กว่าปี พักอาศัยอยู่เพียงคนเดียวในบ้านจนถึงปัจจุบัน นางอรุณีฯ ยอมรับว่าก่อนหน้านี้เมื่อ ๖ ปีที่แล้ว (พ.ศ. ๒๕๔๔) นางบุปผาฯ มีเรื่องทะเลาะกับนางเฉลียวฯ และทั้งคู่ได้ไปที่สถานีตำรวจภูธรคำเนินสะดวก แต่นางอรุณีฯ ไม่ทราบรายละเอียดของเรื่องที่เกิดขึ้นเพราะไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย สำหรับการดูแลนางเฉลียวฯ นั้น นางอรุณีฯ ยืนยันว่าตั้งแต่นางบุปผาฯ ย้ายไปจังหวัดสมุทรสาคร นางอรุณีฯ กับสามี (ส.ค.อ. สมชาย อุ่นยะวงศ์) ได้ผลัดกันเข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ วันละครั้งในตอนเย็น หากช่วงไหนคิดว่าจะเป็นจริงๆ ก็จะเว้นการเข้ามาดูแลไม่เกินหนึ่งวัน เมื่อมาถึงจะช่วยหาอาหารให้นางเฉลียวฯ และช่วยเช็ดตัวให้ และก่อนกลับจะถือกุญแจไว้ด้านนอกของประตูหน้าบ้านส่วนประตูหลังจะใช้เหล็กคล้องไว้ด้านในเพื่อป้องกัน

ภยันตราย โดยนางอรุณีฯ อ้างว่านางเฉลียวสามารถออกนอกบ้านได้ทางประตูหลังแต่ช่วงหลังนางเฉลียวมักอยู่แต่ในบ้านไม่ออกไปไหน นางอรุณีฯเคยพานางเฉลียวฯ ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลคำเนินสะควกครั้งสุดท้ายเมื่อปี ๒๕๔๘ เนื่องจากมีอาการเป็นแผลพุพองที่เท้าและกระบังลมอักเสบและเคลื่อนออกมาทางทวารหนัก ซึ่งแพทย์แจ้งว่าควรผ่าตัดรักษาอาการแต่นางเฉลียวฯ ไม่ยอมและขอกลับมาพักรักษาตัวที่บ้าน ปัจจุบันนางเฉลียวฯ อายุ ๕๐ ปีมีอาการหูตึงและหลงลืมเป็นบางครั้งแต่ยังสามารถพูดจาสื่อสารได้รู้เรื่อง นางอรุณีฯ ยืนยันว่าคนประสงค์ดูแลนางเฉลียวฯ ด้วยตนเองคือไป ไม่ต้องการให้ทางราชการนำตัวนางเฉลียวฯ ไปไว้ที่สถานสงเคราะห์ แต่หากจะส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ ที่บ้านเป็นครั้งคราวก็ไม่ขัดข้องแต่อย่างใด

๓.๓ นางประนอม ประไพพันธ์ ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ สรุปได้คือ นางประนอมฯ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๓๕๖ หมู่ ๕ ตำบลคำเนินสะควก อำเภอคำเนินสะควก อยู่ติดกับบ้านเลขที่ ๒๘๘ ซึ่งนางเฉลียวฯ อาศัยอยู่ นางประนอมฯ ยืนยันว่าเมื่อประมาณ ๘ ปีที่แล้วนางเฉลียวฯ เริ่มมีอาการเดินไม่ได้ต้องเคลื่อนไหวด้วยการกระเด้งกันไปเรื่อยๆ และได้อาศัยอยู่ในบ้านหลังดังกล่าวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา โดยมีหลานสาวคือนางอรุณีฯ ซึ่งอาศัยอยู่ที่ตำบลแพงพวย อำเภอคำเนินสะควก เข้ามาดูแลนางอรุณีฯ เพียงเดือนละครั้ง นางเฉลียวฯ ยังชีพอยู่ได้เพราะมีชาวบ้านช่วยกันดูแลเรื่องอาหารการกินด้วยความสงสาร หลังจากนั้นเมื่อประมาณหนึ่งปีที่ผ่านมานางอรุณีฯ กับสามี เริ่มเข้ามาดูแลโดยทำอาหารทิ้งไว้ให้นางเฉลียวฯ วันละครั้ง แต่ก่อนที่จะกลับไปก็จะถือกุญแจประตูบ้านซึ่งนางเฉลียวฯ ไว้ในบ้าน ก่อนหน้าที้นางเฉลียวฯ จะเริ่มถูกขังให้อยู่ภายในบ้านนางเฉลียวฯ มักพูดว่าลูกหลานไม่ยอมให้อยู่บ้านหลังนี้ ซึ่งนางอรุณีฯ เคยเห็นนางบุปผา ญาติของนางเฉลียวฯ ปิศุบุตรบ้านไม่ให้นางเฉลียวฯ เข้าบ้านและให้อาศัยอยู่บริเวณหน้าบ้าน นางเฉลียวฯ มักออกไปขออาศัยกับเพื่อนบ้านในละแวกนั้นเป็นประจำ แต่เมื่อไปได้ไม่กี่วันก็จะกลับมามันเองโดยที่ลูกหลานไม่เคยไปรับกลับมา บางครั้งนางเฉลียวฯ จะไปนั่งขอทานที่บริเวณตลาดน้ำคำเนินสะควกได้เงินมาก็เก็บไว้ใช้เอง เมื่อประมาณปี ๒๕๔๔ นางเฉลียวฯ ถูกปล่อยให้นั่งคาบฝอนอยู่นอกบ้านในขณะที่มีฝนตกหนักนางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรคำเนินสะควกมารับนางเฉลียวฯ ไปดูแลที่โรงพักหลังจากนั้นไม่นานนางเฉลียวฯ ก็กลับมามีบ้าน

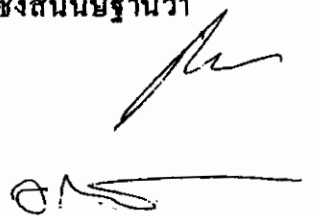
นางประนอมฯ เห็นว่านางเฉลียวฯ ไม่ได้รับการดูแลจากลูกหลานเท่าที่ควร แม้แต่ผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบันที่มีตำแหน่งเป็นกำนันตำบลคำเนินสะควกด้วย (กำนันเล็ก) ซึ่งพักอาศัยอยู่ห่างจากบ้านของนางเฉลียวฯ เพียง ๕๐๐ เมตร ก็ไม่เคยมาดูแลหรือให้การช่วยเหลือนางเฉลียวฯ แต่อย่างใด

๓.๔ นายสมทรง เจริญกิมซื่อ กำนันตำบลดำเนินสะดวก ให้ถ้อยคำต่อ คณะอนุกรรมการฯ ตามหลักฐานบันทึกถ้อยคำ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ว่าดำรง ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก และตำแหน่งกำนันตำบลดำเนินสะดวกมาตั้งแต่ ปี ๒๕๔๑-ปัจจุบัน นายสมทรงฯ ยืนยันว่าไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเจลิษา อาศัยอยู่คนเดียว ในบ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก เพิ่งมาทราบเมื่อต้นปี ๒๕๕๐ หลังจากที่ได้รับ การแจ้งจากนายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอดำเนินสะดวก ให้ช่วยไปตรวจสอบว่า นางเจลิษา อาศัยอยู่ที่บ้านหลังดังกล่าวหรือไม่ ก่อนหน้านั้นทราบเพียงว่านายสุจินต์ฯ (ไม่ทราบนามสกุล) พักอยู่ที่บ้านหลังนั้น แต่นายสุจินต์ฯ ได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลแพงพวย อำเภอดำเนินสะดวก ตั้งแต่ ๓ ปีก่อน (ประมาณปี ๒๕๔๗) หลังจากนั้นนายสมทรงฯ เคยผ่านไป ที่บ้านหลังดังกล่าวพบว่าบ้านปิดอยู่ตลอดเวลาโดยไม่ทราบว่ามิใคร่อยู่ในบ้านหรือไม่ ประชากรของหมู่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก มีผู้สูงอายุมากกว่า ๗๐ ปีขึ้นไป ประมาณ ๗๐ คน ซึ่งนายสมทรงฯ ได้ประสานกับโรงไฟฟ้าราชบุรีจัดสรรเงินช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า ๖๐ ปี ในเขตพื้นที่ตำบลดำเนินสะดวก รายละ ๕๐๐ บาท/ปี แต่ที่ผ่านมานางเจลิษาไม่เคย ได้รับเงินช่วยเหลือเนื่องจากนายสมทรงฯ เพิ่งมาทราบว่านางเจลิษา อาศัยอยู่ในบ้านหลัง ดังกล่าว และเมื่อไปตรวจสอบรายการฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรก็พบว่านางเจลิษา มีชื่ออยู่ใน ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๕๒ หมู่ ๑ ตำบลดำเนินสะดวก มิได้มีชื่ออยู่ในบ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นนายสมทรงฯ จะได้ประสานงานกับ ทางอำเภอดำเนินสะดวกและเทศบาลดำเนินสะดวกเพื่อดำเนินการดูแลและช่วยเหลือ นางเจลิษา โดยเร่งด่วนต่อไป

๔. การลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ คณะอนุกรรมการฯ ได้มอบหมายให้ นายคมสรัตน์ เมธิกุล ผู้ช่วยเลขานุการของคณะอนุกรรมการฯ นางนงเยาว์ อมสุวรรณ เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๑ นางไชนภา ไททยกุล เจ้าหน้าที่สิทธิมนุษยชน ๑ และนายบุรินทร์จาร ดันตระกูล นิติกร ไปตรวจสอบข้อเท็จจริงที่บ้านเลขที่ ๒๔๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลดำเนินสะดวก อำเภอดำเนินสะดวก เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยมีนายประสูตร หอมบรรเทิง ปลัดอำเภอดำเนินสะดวก ประสานงานแจ้งให้นางอรุณี อุ่นยะวงศ์ ผู้ถือกุญแจเปิดปิดบ้านนำผู้แทนคณะอนุกรรมการฯ เข้าไปตรวจสอบและบันทึกภาพถ่ายสภาพความเป็นอยู่ของนางเจลิษา จันทแก้ว ภายในบ้าน หลังดังกล่าว

ผลการตรวจสอบพบว่า บ้านหลังดังกล่าวถูกล็อกกุญแจไว้ที่ด้านนอกของ ประตูหน้า ภายในบ้านมีนางเจลิษา นอนอยู่บนผ้าห่มที่ปูบนพื้นบ้านในสภาพที่ไม่สวมเสื้อผ้า และมีคราบเลือดที่ผ้าห่มซึ่งเกิดจากบาดแผลบริเวณศีรษะที่ยังแห้งไม่สนิท ซึ่งสันนิษฐานว่า

อาจเกิดจากอุบัติเหตุล้มกระแทกพื้น และที่บริเวณทวารหนักมีอวัยวะภายในขนาดใหญ่ที่มีลักษณะอักเสบแดงเรื่อรังไหลออกมาภายนอก (นางอรุณีฯ ซึ่งแจ้งว่าเป็นอาการกระบังลมอักเสบ และเคลื่อน) จากการสังเกตพบว่านางเฉลียวฯ ยังสามารถตอบคำถามว่าคนชื่ออะไร แต่มีอาการปวดทวารหนัก สภาพร่างกายสกปรกและอ่อนแอมาก ไม่สามารถยืนหรือนั่งได้ตามปกติ ต้องเคลื่อนไหวด้วยการนั่งติดกันไปตามพื้น ยังชีพด้วยอาหารเหลวที่นางอรุณีฯ นำมาให้ที่บ้าน วันละครั้งในตอนเย็น และนางเฉลียวฯ อยู่ในสภาพเหมือนถูกขังไว้ในบ้านให้อยู่คนเดียว เพราะนางอรุณีฯ จะปิดบ้านโดยล็อกกุญแจไว้ที่ประตูหน้าด้านนอก ส่วนประตูหลังพบว่า ด้านนอกบ้านมีลักษณะเป็นสายโซ่สำหรับล็อกกุญแจด้วยเช่นกัน ในขณะที่ตรวจสอบไม่มีการล็อกกุญแจจากประตูหลังด้านนอกแต่มีการปิดกลอนประตูหลังด้านในบ้านซึ่งระดับความสูงจากพื้นบ้านถึงกลอนประตูอยู่สูงเกินกว่าที่สภาพร่างกายของนางเฉลียวฯ จะสามารถเปิดประตูได้เอง

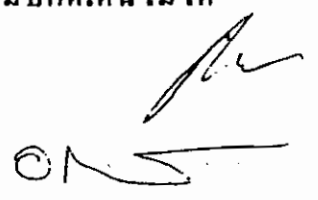
๔.๒ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๒/๓๔๔ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี แจ้งสภาพความเป็นอยู่ของนางเฉลียว จันแก้ว ให้ทราบและขอให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับอำเภอดำเนินสะดวกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดูแลและให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุรายนางเฉลียวฯ ตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ต่อมาคณะอนุกรรมการฯ โดยฝ่ายเลขานุการได้โทรศัพท์สอบถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากนางประนอม ประไพพันธ์ เพื่อนบ้านของนางเฉลียว จันแก้ว ได้ความว่าหลังจากที่คณะอนุกรรมการฯ ไปที่บ้านของนางเฉลียวฯ ก็มีเจ้าหน้าที่มาดูแลนางเฉลียวฯ อยู่บ้างและญาติของนางเฉลียวฯ ก็เข้ามาดูแลนางเฉลียวฯ อย่างสม่ำเสมอว่าเดิม

ความเห็นของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องร้องเรียนกรณีนี้ผู้ร้องอ้างว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกไปที่บ้านพักของผู้ร้องแล้วสอบถามรายละเอียดของคนในครอบครัวโดยอ้างว่ามีผู้สูงอายุคือ นางเฉลียว จันแก้ว ไปแจ้งความกล่าวโทษผู้ร้อง และต่อมาได้เรียกญาติของผู้ร้องซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าบ้านของผู้ร้องไปข่มขู่ว่าการไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้านเป็นความผิด ผู้ร้องจึงขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความแต่กลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจคะคอกไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้ ดังนั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกได้กระทำการจริงตามที่ผู้ร้องเรียนหรือไม่

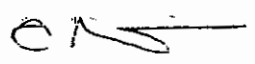
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามผลการตรวจสอบฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๔ นางเฉลียวฯ ซึ่งขณะนั้น อายุ ๘๔ ปี และมีสภาพร่างกายไม่ปกติเดินไม่ได้

ต้องเคลื่อนไหวดำเนินการกระดกกันไปตามพื้น ได้ไปแจ้งพนักงานสอบสวนให้ทราบว่าคนถูก
หลานสาวไล่ออกจากบ้านพัก และต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมเดินทางกลับไปที่บ้านเพื่อเอา
เสื้อผ้าและยารักษาโรคของนางเฉลียวฯ แต่เมื่อไปถึงญาติของนางเฉลียวฯ ได้กล่าวห้ามมิให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปยุ่งเกี่ยว เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงส่งนางเฉลียวฯ ที่บ้านแล้วเดินทางกลับ
แต่หลังจากนั้นภายในวันเดียวกันเวลาประมาณ ๒๒.๓๐ น. นางประนอม ไพประพันธ์
เพื่อนบ้านพบเห็นว่านางเฉลียวฯ ถูกปล่อยให้นั่งตากฝนอยู่นอกบ้านในขณะที่มีฝนตกหนัก
นางประนอมฯ จึงโทรศัพท์แจ้งให้สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกทราบ พนักงานสอบสวน
จึงส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมารับนางเฉลียวฯ ไปที่สถานีตำรวจและบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด
ไว้เป็นหลักฐานในรายงานประจำวันเท่านั้น โดยมีใจเป็นการรับแจ้งความดำเนินคดีอาญากับ
ผู้ใดแต่อย่างใด ดังนั้น ที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกไปพบและข่มขู่เรื่องการแจ้งความ
ดำเนินคดีอาญาข้อหาไล่ผู้สูงอายุออกจากบ้าน จึงไม่ตรงกับข้อเท็จจริง อีกทั้งไม่ปรากฏ
พยานหลักฐานว่ามีกรกล่าวด้วยคำดังกล่าวจริง ประกอบกับเมื่อพิจารณาด้วยคำที่ผู้ร้องอ้างว่า
เป็นการกล่าวข่มขู่นั้นก็เห็นได้ว่า น่าจะเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้คัดค้านญาติของผู้ร้อง
ด้วยความหวังดีว่าไม่สมควรกระทำในลักษณะที่ทอดทิ้งปล่อยให้นางเฉลียวฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุ
และมีสภาพร่างกายพิการนั่งตากฝนอยู่นอกบ้านตามลำพังในยามวิกาลเสียมากกว่า

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าไปขอคัดสำเนาหลักฐานการแจ้งความแต่กลับถูกเจ้าหน้าที่
ตำรวจตะคอกไล่และปฏิเสธไม่ยอมคัดสำเนาเอกสารให้นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า
สถานีตำรวจภูธรดำเนินสะดวกมีหน้าที่ปฏิบัติตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี
ลักษณะ ๑๒ ว่าด้วยรายงานประจำวัน ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘ ซึ่งใน
ระเบียบดังกล่าว ข้อ ๘ ระบุว่า ห้ามคัดลอกข้อความใดๆ ที่ฉบับที่กไว้ในรายงานประจำวัน
เว้นแต่ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจขอสำเนาข้อความตามที่แจ้งไว้เพื่อเป็นหลักฐาน และให้
หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจอนุญาต ดังนั้น ผู้ร้องซึ่งมิได้เป็น
ผู้แจ้งความหรือผู้รับมอบอำนาจของผู้แจ้งความจึงไม่มีสิทธิไปขอคัดสำเนารายงานประจำวัน
การที่พนักงานสอบสวนไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานประจำวันจึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่
โดยถูกต้องตามระเบียบราชการแล้ว ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องอ้างว่าถูกพนักงานสอบสวนตะคอก
ไล่นั้น ส.ค.อ. วิรัตน์ ใจสุเทพ ผู้ถูกกล่าวหาหาพาดพิงได้ให้ด้วยคำปฏิเสธ และไม่ปรากฏ
พยานหลักฐานใดที่แสดงว่าพนักงานสอบสวนได้กระทำการในลักษณะดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการตรวจสอบของคณะอนุกรรมการฯ พบว่าผู้ร้องและญาติ
ได้อุปการะดูแลนางเฉลียวฯ ซึ่งเป็นยายของคนอย่างไม่เหมาะสม โดยเข้ามาให้อาหารแก่นาง
เฉลียวฯ เพียงวันละครั้ง และปล่อยให้นางเฉลียวฯ ซึ่งมีอายุ ๘๐ ปี และมีสภาพร่างกายที่
อ่อนแอมีอาการเจ็บป่วยเรื้อรัง อาศัยอยู่ในบ้านตามลำพังโดยไม่สามารถออกนอกบ้านได้
เพราะถูกลื้อกขูดแฉะประดุจน้ำไว้ค่านนอก ส่วนประดุหถึงแม้จะใส่กลอนจากค่านในแต่ก็

อยู่สูงจากพื้นในระดับที่สภาพร่างกายของนางเจลิยวฯ ไม่สามารถเปิดประตูได้ด้วยตนเอง
 ดังปรากฏตามคำยืนยันของเพื่อนบ้านว่านางเจลิยวฯ ไม่เคยออกจากบ้านพักมานานแล้ว ดังนั้น
 เพื่อประโยชน์แห่งมนุษยธรรม คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ประสานงานให้จังหวัดราชบุรีและ
 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่นางเจลิยวฯ ตามสมควรต่อไปแล้ว
 และเนื่องจากข้อเท็จจริงตามการตรวจสอบปรากฏว่า นางเจลิยวฯ ซึ่งเป็นผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับ
 การดูแลจากรัฐแต่กลับไม่ได้รับการดูแลจากรัฐแม้แต่เล็กน้อย ดังปรากฏตามที่ผู้ใหญ่บ้านได้อ้างว่า
 ไม่เคยทราบมาก่อนว่านางเจลิยวฯ ถูกปล่อยให้อาศัยอยู่เพียงคนเดียวในบ้านเพราะบ้านปิด
 คดอเวลา และมีปัญหานางเจลิยวฯ เป็นผู้ที่มียารักษาอยู่ในทะเบียนบ้านของท้องถิ่นโดยที่
 มิได้แจ้งย้ายชื่อเข้ามาในบ้านหลังดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
 แห่งชาติจึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะถึงกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และ
 กระทรวงมหาดไทยให้ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุ
 ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ต่อไป

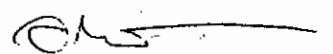
มติของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาแล้วมีมติให้ยุติเรื่องร้องเรียน และให้มี
 ข้อเสนอแนะต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย
 จังหวัดราชบุรี และสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดราชบุรี
 เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

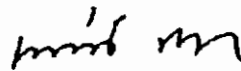
ข้อเสนอแนะ

๑. ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หยิบยกปัญหาผู้สูงอายุ
 ในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้และกรณีอื่นๆ ที่ผู้สูงอายุไม่ได้รับการดูแลด้านความปลอดภัย
 สุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ สวัสดิการ ถึงอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลือที่
 เหมาะสมจากรัฐ รวมทั้งจากบุคคลในครอบครัวของผู้สูงอายุเอง เพื่อพิจารณาปรับปรุง
 นโยบาย กฎหมาย ระเบียบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและสงเคราะห์ผู้สูงอายุ
 ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
 มาตรา ๕๓ อย่างแท้จริง

๒. ให้กระทรวงมหาดไทยหยิบยกปัญหาผู้สูงอายุที่ตกสำรวจจากระบบการดูแล
 ช่วยเหลือของรัฐด้วยสาเหตุต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากปัญหาความไม่มีประสิทธิภาพของ
 ระบบทะเบียนราษฎรดังที่เกิดขึ้นในกรณีของเรื่องร้องเรียนนี้ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
 กฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีอายุเกินกว่า
 ๖๐ ปี ให้สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม ครบถ้วน และทั่วถึงทุกราย

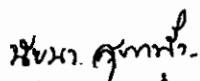

๓. ให้จังหวัดราชบุรีประสานงานกับสำนักงานการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์จังหวัดราชบุรีเพื่อพิจารณาคำเนินการสงเคราะห์นางเจตियว จันทแก้ว ให้ได้รับการดูแล
ด้านสุขภาพและสวัสดิการผู้สูงอายุจากทางราชการอย่างเหมาะสม และรายงานผลการ
ดำเนินการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ
รายงานฉบับนี้

(นายเสน่ห์ จามริก)

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวนัยนา สุภาพงษ์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายประคินฐ์ เจริญไทยทวี)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

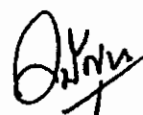
(นายสุทิน นพเกตุ)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสุนี ไชยรส)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นายสุรสิทธิ์ โกศลนาวิน)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(คุณหญิงอัมพร มีสุข)

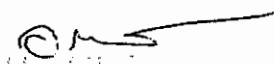
กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(นางสาวอากร วงษ์สังข์)

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
120 ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
ชั้น 6 อาคารบี ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

ใบอนุญาตเลขที่ ๗2552
ไปรษณีย์กรมการเฉลิมพระเกียรติ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัยยวงศ์

กรุงเทพมหานคร

10200

